

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118209476
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118209476.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. I., nar. X. Q. XXXX, trvale pobytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, matky: MUDr. S. I., nar. XX. G. XXXX, trvale pobytom F. X, U., a otca: H. I., nar. X. N. XXXX, trvale pobytom T. X, U., zastúpeného advokátkou: JUDr. Viera Čaková, so sídlom Rázusova 6, Trnava, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 5. februára 2021 č.k. 31P/69/2018-809, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch I., II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie: I. zvýšil výživné otca na maloleté dieťa G. I., s účinnosťou od 26. novembra 2018 na sumu 100 eur mesačne; znížil výživné otca od 1. júna 2019 na sumu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa osobitného predpisu; zvýšil výživné otca na maloletú na sumu 40 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky; II. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 14P/96/2016-96 zo 7. novembra 2017 v časti bežného výživného otca na maloletú; III. návrh matky a otca vo zvyšku zamietol; IV. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“); § 2 ods. 1 a § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“); § 217 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to potvrdením o návšteve školy maloletej, poštovými poukazmi, prehľadom výdavkov maloletej, mzdovým listom matky, potvrdením o príjme matky, potvrdením o náhradách vyplatených matke, poštovými poukazmi, príjmovými pokladničnými dokladmi, potvrdením o príjme otca, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 14C/152/2007-21 zo dňa 11.7.2008, lekárskou správou MUDr. C., rozpisom liekov otca, výpisom z osobného účtu otca maloletej, výzvou na vypratanie nehnuteľnosti zo dňa 22.5.2018, informáciou od C. banky, a.s. zo dňa 1.4.2019, listami účastníkov ohľadne nájmu nehnuteľnosti, lustráciami v sociálnej poisťovni a v registri obyvateľov rodičov, daňovým priznaním spoločnosti K. Z. G., s.r.o. za rok 2018, účtovnou závierkou spoločnosti K. Z. G., s.r.o. za rok 2018, oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 14P/96/2016, výsluchom rodičov maloletej, výsluchom svedkyne J. C., oboznámením s potvrdeniami matky o príjme, daňovým priznaním spoločnosti M., s.r.o. za rok 2019, potvrdením o príjme otca, potvrdením o výplate dôchodkovej dávky, odborným posudkom o invalidite, o pracovnej činnosti matky, lustráciami účtov v bankách oboch rodičov ako aj celým ostatným

obsahom spisového materiálu. Z takto zisteného skutkového stavu mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 14P/96/2016-96 zo 7. novembra 2017 bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletou nebol upravený. V čase tohto rozhodnutia bol čistý mesačný príjem matky maloletej vo výške cca 300 eur mesačne, matka poberala prídavky na maloletú, otec bol vo výkone trestu odňatia slobody, nebol pracovne zaradený. Otec mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti, k mal. Z. a Z., nar. XX. N. XXXX vo výške 99,58 eur na každé maloleté dieťa. Maloletá G. mala v čase ostatnej úpravy 5,5 roka, navštevovala materskú školu, navštevovala krúžky plávanie, balet, korčuľovanie a anglický jazyk. V čase vyhlásenie rozhodnutia v tejto veci došlo oproti ostatnej úprave k zmene pomerov na strane maloletej, a to v súvislosti s nástupom povinnej školskej dochádzky. Od posledného rozhodnutia ku dňu začatia konania neboli výdavky na mimoškolské aktivity zásadne zvýšené, tieto sa zvyšovali následne v priebehu konania (z 80 eur na sumu 189 eur mesačne). Súd považoval za celkové odôvodnené výdavky maloletej ku dňu rozhodnutia vzhľadom na zmenu výdavkov na mimoškolské aktivity výdavky vo výške 426 eur mesačne (strava mimo školy 60 eur, bývanie 80 eur, oblečenie 50 eur, stravné 24 eur, školské pomôcky 20 eur, hygiena 10 eur, družina 12 eur, klavír 25 eur, divadelná akadémia 30 eur, súkromná angličtina 60 eur, iné krúžky - turistika, lyžovanie, plávanie atď. 55 eur. Na strane maloletej tak došlo od predchádzajúceho rozhodnutia k zvýšeniu jej odôvodnených výdavkov v súvislosti s jej nástupom na základnú školu a v súvislosti s mimoškolskými aktivitami, ktorým sa venuje. Matka maloletej mala za obdobie január 2018 až december 2018 priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnania vo výške 350,73 eur, ďalej náhrady od zamestnávateľa za máj až december 2018 vo výške celkom 5.045 eur, príplatky za január až apríl 2018 v sume celkom 5.546 eur. Cestovné náhrady predstavovali priemerne 882 eur mesačne. Matka pracovala na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti CHABAD s.r.o. (GÉVÉ Klinika Bratislava, Centrum plastickej a chirurgickej estetiky) s priemerným hrubým mesačným príjmom 550 eur. Celkový priemerný mesačný príjem matky za uvedené obdobie súd ustálil na 1.265 eur, čo predstavuje zvýšenie príjmu oproti času ostatnej úpravy výživného o cca 930 eur. Za obdobie roka 2019 mala matka príjem zo spoločnosti K., s.r.o. vo výške 350,73 eur mesačne, poberala cestovné náhrady celkom v sume 8.319,40 eur, t.j. priemerne 693 eur mesačne, príjem zo spoločnosti CHABAD s.r.o. vo výške 2.230,67 eur. Matka v roku 2019 začala podnikáť, pričom spoločnosť M. s.r.o., ktorej je jedinou konateľkou a spoločníčkou vykázala za rok 2019 stratu 2.389,75 eur, pri výnosoch z hospodárskej činnosti 9.269 eur a nákladoch 11.659 eur. Príjem matky v roku 2019 predstavoval v čistom sumu 1.229 eur. V roku 2020 sa matke skončil pracovnoprávny vzťah so spoločnosťou CHABAD, s.r.o., ktorý bol uzatvorený na dobu určitú do konca septembra 2020. Do septembra roka 2020 mala matka naďalej príjem zo spoločnosti Galenos s.r.o. vo výške 350,73 eur v čistom mesačne a poberala cestovné náhrady priemerne 434 eur mesačne. Taktiež mala za dané obdobie čistý príjem zo spoločnosti CHABAD, s.r.o. vo výške 841,76 eur. Za obdobie od januára 2020 do septembra 2020 predstavoval čistý príjem matky 663 eur mesačne, časť roka pritom matka poberala pandemickú OČR, okrem toho naďalej podnikala. Od októbra 2020 sa tak matke príjem z pracovnoprávneho vzťahu znížil na sumu 350,73 eur plus cestovné náhrady v nižšej sume ako dosiaľ, ale súčasne sa zvýšil jej príjem z podnikania na sumu cca 1.000 eur mesačne, a teda aktuálny príjem matky presahuje sumu 1.350 eur. Súd nemal za preukázané príjmy na strane matky od pána Q. ani príjem za umiestnenie reklamných tabúl na rodinnom dome na Y. ulici. Matka žije v domácnosti s maloletou, v rodinnom dome, ktorý je v BSM účastníkov na F. ulici. Okrem uvedenej nehnuteľnosti majú rodičia v BSM i ďalšiu nehnuteľnosť na Y. ulici, v ktorej býval podľa vyjadrení matky do roku 2021 bez úhrady nájomného pán Q., kamarát matky. Matka okrem maloletej nemá inú vyživovaciu povinnosť. Je zdravá. Spláca hypotekárne úvery na nehnuteľnosti, čerpané ešte počas manželstva, pričom s úhradou jej pomáha jej matka. Nehnuteľnosti i hnutelné veci nadobudnuté počas manželstva sú predmetom konania o vyporiadanie BSM. Nedisponuje úsporami väčšieho rozsahu. V zmysle uvedeného súd konštatuje, že pomery matky sa vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu o výživnom zmenili v tom smere, tak že došlo k zvýšeniu jej príjmu o cca 900 až 1.000 eur mesačne, s krátkym prerušením počas obdobia pandémie Covid-19 v roku 2020. Na strane otca maloletej došlo od posledného rozhodnutia k viacerým postupným zmenám pomerov, najprv v tom smere, že bol v marci 2018 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, následne začal pokračovať vo výkone podnikateľskej činnosti v spoločnosti K. Z. G., s.r.o., založenej ešte počas manželstva, kde je jediným spoločníkom a konateľom. Otec bol do konca roka 2019, kedy bol pracovnoprávny vzťah skončený výpoveďou v spoločnosti zamestnaný s čistým príjmom mesačne vo výške do 500 eur. V roku 2019 mal príjem zo spoločnosti ako jej zamestnanec vo výške 520 eur v hrubom za mesiace január a február, 445,79 eur za mesiac marec a 741,28 eur za mesiac december. Podľa daňového priznania za rok 2018 hospodárila

spoločnosť v roku 2018 so stratou 1.500 eur. Otec žije v spoločnej domácnosti v trojizbovom byte so svojou matkou, ktorej na bývanie aktuálne neprispieva. Okrem nehnuteľností v BSM s navrhovateľkou iné nevlastní, nedisponuje ani hnutelnými vecami väčšej hodnoty. Otec má aj naďalej tri vyživovacie povinnosti. Otec má od roku 2011 zdravotné problémy, je dlhodobo liečený u nefrológa, s čím má spojené zvýšené výdavky v sume cca 17 eur mesačne. Na účtoch otca v G. G., a.s. súd zistil, že ku dňu 19.2.2018 bol stav na účte -22,38 eur, pričom za obdobie od júla 2017 boli na účte len debetné obraty, okrem vkladu 30 eur na vyrovnanie nedoplatku za vedenie účtu. Vo vzťahu k účtu v C. banke, a.s., súd zistil, že ide o účet otcovej matky, ktorého stav ku dňu 26.11.2018 bol 204,66 eur. Otec má tiež vedený účet v B. banke G., a.s. so stavom -14,60 eur, pričom na tomto účte nebola evidovaná žiadna suma v období, o ktorom namietala matka (rok 2017). Súd nezistil, že by otec disponoval matkou udávanými vysokými úsporami, tejto skutočnosti nenasvedčuje ani to, že otec býva so svojou matkou, v nehnuteľnosti, ktorá mu vlastnícky nepatrí, matke na bývanie neprispieva, respektíve občasne prispieval len sumou do 100 eur mesačne (či nákupmi) a výživné na maloleté deti je zaňho hradené jeho matkou. Pomery otca sa následne podstatne zmenili v súvislosti s jeho zhoršujúcim sa zdravotným stavom, keď 27. marca 2019 nastúpil otec na dlhodobú PN s diagnózou chronickej obličkovej choroby (chronická nefropatia). Od apríla 2019 do marca 2020 bol jeho jediným príjmom nemocenská dávka vo výške 8,82 eur denne (priemerne vo výške 260 eur mesačne). V decembri 2019 bola otcovi vyplatená mzda vo výške 638,77 eur v spoločnosti kde bol zamestnaný. Podľa daňového priznania a účtovnej závierky spoločnosti K. Z. G., s.r.o. za rok 2019 bola spoločnosť za daný rok v strate - 3.383 eur. Po nástupe otca na PN spoločnosť fungovala vo výrazne obmedzenom režime, bez dosiahnutia väčších výnosov, z čoho súd ustálil, že zo spoločnosti nemal otec, okrem v danom roku vyplatenej mzdy, iné benefity zásadného charakteru. Za mesiac marec 2020 bol otcovi vyplatený invalidný dôchodok v sume 82,12 eur, za obdobie od apríla 2019 do marca 2020 disponoval tak otec mesačne priemerne sumou 320 eur. Počas dlhobodej PN vrátane obdobia predchádzajúceho posudzovaniu invalidity nemohol otec vykonávať žiadnu zárobkovú činnosť pričom zmena jeho pracovnej schopnosti deklarovaná neskorším posudkom existovala už v čase tejto PN. Objektívnu neschopnosť vykonávať zárobkovú činnosť v danom období preukazujú priebežné lekárske správy o zlom zdravotnom stave otca a odborný posudok o jeho invalidite z 10. júna 2020. Podľa posudku bol otec uznaný ku 25. marcu 2020 za invalidného v dôsledku choroby obličiek (chronická choroba obličiek 3 št. s prípravou do HD programu a chronická glomerulonefritída - Iga nefropatia) so 70% mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa posudku nie je navrhované jeho zaradenie na pôvodnom pracovisku, je uplatniteľný na trhu práce, avšak len v prostredí bez nadmernej fyzickej záťaže, bez nočných smien, a môže vykonávať iba ľahšie práce na skrátený pracovný úväzok. Situácia na strane otca sa opätovne zmenila od apríla 2020, kedy otec začal poberať invalidný dôchodok vo výške 189,50 eur. Dňa 9. októbra 2020 bolo rozhodnuté o vydaní preukazu ŤZP otcovi. U otca síce stále pretrvávajú zdravotné problémy s potrebou dialýzy trikrát týždenne, z dôvodu ktorých sa ani nemohol dostavovať na pojednávania súdu. Nakoniec sa pomery otca opätovne zmenili od 1. januára 2021, keď začal poberať plný invalidný dôchodok v sume 278,50 eur. Z takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 14P/96/2016-96 zo 7. novembra 2017 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch rodičov, ako aj na strane maloletej (nástup do 1. ročníka základnej školy a nové mimoškolské aktivity) odôvodňujúcej potrebu zvýšenia vyživovacej povinnosti otca, s limitovaním následnou ďalšou zmenou pomerov otca z dôvodu jeho vážneho ochorenia. Životná úroveň otca, ktorý býva so svojou matkou, v nehnuteľnosti, ktorá mu nepatrí, nemá k dispozícii automobil, nechodí na dovolenky, trikrát týždenne chodí na dialýzu obličiek, pričom jeho matka momentálne prispieva jemu a hradí zaňho výživné, je nižšia ako životná úroveň matky maloletej, ktorá je zdravá, má vo faktickom užívaní dva rodinné domy v BSM a má stabilne príjem v sume presahujúcej 1.300 eur mesačne. K zmene pomerov došlo aj na strane matky maloletej, ktorej príjem sa od posledného rozhodnutia zvýšil o cca 900 až 1.000 eur mesačne, z ktorého zvýšeného príjmu bude matka (do doby zlepšenia pomerov otca), vzhľadom na zlý zdravotný stav otca, uhrádzať výdavky, ktoré nebudú pokryté výživným zo strany otca, zdôrazňujúc tiež skutočnosť, že matka sa svojím konaním dobrovoľne vzdáva príjmu, ktorý by mohla na úhradu týchto nákladov použiť. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je z časti dôvodný a rozhodol tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa zo sumy minimálneho výživného na sumu 100,- eur mesačne, a to odo dňa podania návrhu, t.j. od 26. novembra 2018. Takto určenú výšku výživného (zvýšenie oproti predchádzajúcemu výživnému o cca 70 eur), do zásadného zhoršenia zdravotného stavu otca, súd považoval vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletej, s prihliadnutím na jej vek, záujmy a zdravotný stav, k príjmu jej matky a jeho zvýšenie od predchádzajúceho rozhodnutia, neexistenciu iných vyživovacích povinností na strane matky, ako aj vzdanie sa potenciálneho príjmu z prenájmu nehnuteľnosti, vzhľadom k možnostiam a schopnostiam

otca v zmysle § 75 ods. 1 ZR, s prihliadnutím k tomu, že otec má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, za primeranú. Pri takomto zvýšení výživného súd zároveň nezistil, že by mal otec nedoplatok na výživnom. Pri zvýšení výživného na sumu 100 eur mesačne súd konštatoval, že pri už určenom výživnom na dvoch maloletých synov otca v sumách 99,58 eur mesačne, je potom suma výživného 300 eur na všetky jeho maloleté deti odvíjaná od tomu zodpovedajúcej spôsobilosti (do jeho nástupu na PN) dosahovať príjem v sume 1.200 eur až 1.500 eur mesačne, z ktorej výšky mesačného príjmu otca súd do jeho nástupu na PN vychádzal pokiaľ ide o zvýšenie výživného od podania návrhu do ďalšej podstatnej zmeny (zhoršenia zdravotného stavu otca, t.j. do 1. júna 2019) a považuje ju za zodpovedajúcu a primeranú i predloženému hospodárskemu výsledku jeho spoločnosti. Zároveň konštatoval, že pri určení možností a schopností otca nie je možné vychádzať z matkou uvádzaného mesačného „obratu“ spoločnosti otca 2.631 eur, keď je nepochybné, že spoločnosť musí na svoje fungovanie vynaložiť i nevyhnutné výdavky. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú zmenu pomerov na strane otca, takáto zmena nastala od 1.6.2019 (dňa 27.3.2019 nastúpil otec na dlhodobú PN, od marca 2019 otec poberá invalidný dôchodok, ktorý je jeho jediným príjmom). Objektívnu neschopnosť vykonávať zárobkovú činnosť v danom období potom preukazujú priebežné lekárske správy o zlom zdravotnom stave otca a tiež odborný posudok o jeho invalidite z 10. júna 2020. Pri príjme otca 320 eur mesačne v tomto období a existencii troch vyživovacích povinností súd ustálil, že návrh otca na spätnú úpravu jeho vyživovacej povinnosti na úroveň minimálneho výživného (v sume 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu), od dátumu žiadaného otcem, t.j. od 1. júna 2019 za dôvodný, a preto od 1. júna 2019 znížil výživné otca na maloletú na sumu 30 % sumy životného minima na jedno nezaopatrené dieťa v zmysle osobitného predpisu. Súd dospel k záveru, že nebolo v možnostiach otca, so závažnými zdravotnými problémami, nachádzajúceho sa na dlhobodej PN s príjmom 320 eur mesačne, prispievať na výživu maloletej viac ako uvedenou sumou. Pri aplikácii rozsahu vyživovacej povinnosti 20 - 25 % čistého príjmu povinného na všetky výživou odkázané osoby predstavuje pri príjme otca v tomto období sumu maximálne 80 eur, z čoho pre každé z maloletých detí nemožno určiť viac ako sumu minimálneho výživného. K ďalšej zmene pomerov na strane otca došlo v apríli 2020, kedy otec začal poberať invalidný dôchodok vo výške 189,50 eur. Pri tejto zmene súd prihliadal na odborné posúdenie, podľa ktorého mal otec možnosť vykonávať zárobkovú činnosť v obmedzenom rozsahu ľahších prác na skrátenej úväzok. Pri posudzovaní zárobkových možností a schopností otca od apríla 2020 súd preto vychádzal zo skutočnosti, že otec mohol popri poberaní čiastočného invalidného dôchodku vykonávať určitú zárobkovú činnosť (ľahšie práce z domu na čiastočný úväzok) a dosahovať príjem aspoň na úrovni 2/3 (čiastočný úväzok) minimálnej mzdy. Súd tiež zohľadňoval, že v danom období už sa situácia na trhu práce zhoršovala v súvislosti s ochorením Covid-19 a zvyšovaním počtu nezamestnaných ľudí, zároveň má však za to, že vždy existuje množstvo prác, ktoré je možné vykonávať za podmienok predvídaných odborným posudkom (napr. aj na diaľku, z domu..). Súd tak vychádzal z potenciálneho príjmu otca na úrovni 506 eur mesačne (2/3 minimálnej mzdy v roku 2020 (476 eur) vo výške 317 eur + invalidný dôchodok 189,50 eur). Z uvedenej sumy predstavuje 23 %, ako primeraný podiel čistého príjmu otca pre tri zdravé maloleté deti vo veku 15, 15 a 8 rokov sumu 116 eur mesačne. Súd prihliadol aj na to, že maloletí synovia sú skoro o polovicu starší, čomu zodpovedajú i ich prirodzene vyššie nevyhnutné výdavky na oblečenie a stravu a dospel k záveru, že uvedená suma stále nepostačuje na určenie výživného pre maloletú nad sumu minimálneho výživného, keď zo sumy 116 eur po odpočítaní minimálneho výživného na maloletú (28,79 eur do mesiaca jún 2020 a 29,42 eur od júla 2020) zostáva pre starších maloletých synov cca suma 86 eur, a teda na každého 43 eur, ktorý pomer vyjadruje vekový rozdiel a tomuto zodpovedajúci rozdiel nákladov na základné životné potreby maloletých detí otca. Poslednýkrát sa pomer otca zmenili od 1. januára 2021, keď otec začal poberať plný invalidný dôchodok vo výške 278, 50 eur za súčasného zvýšenia sumy minimálnej mzdy. Zachovávajúc vyššie spomenutý prístup posudzovania príjmových možností otca súd ustálil od 1. januára 2021 potenciálny príjem otca vo výške 616,50 eur (338 eur ako 2/3 zo sumy čistej minimálnej mzdy v roku 2021 - 508 eur + plný invalidný dôchodok 278,50 eur). Z uvedeného príjmu potom predstavuje podiel 23 % použiteľný na výživné pre maloleté deti otca sumu 140 eur, ktorú súd rozdelil pre tri maloleté deti na sumy 50 eur pre starších synov a 40 eur pre maloletú G.. Na základe uvedeného súd prvej inštancie rozhodol o návrhoch oboch rodičov tak, ako j uvedené vo výrokochoch I. až III. napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o zvýšenie príjmu matky, súd už od počiatku konania matke maloletej odporúčal prenajať nehnuteľnosť na Y. ulici, v ktorej s maloletou nežije a s čím bez výhrad súhlasil aj otec maloletej, avšak uvedený postup matka od počiatku odmietala. Matka sa jednoznačne vyjadrila, že pána Q. (ktorý v nehnuteľnosti svojho času žil) z nehnuteľnosti nevyhodí, ani od neho nebude pýtať peniaze, keď tento má iba invalidný dôchodok. Takéto konanie súd nepovažoval za v záujme maloletej dcéry, nakoľko peňažné prostriedky získateľné z možného prenájmu nehnuteľnosti by mohla matka použiť práve na úhradu potrieb maloletej. Takýmto

konaním sa matka v zmysle § 75 ods. 1 ZR vzdala príjmu, ktorý by mohla použiť v prospech maloletej, a to v sume minimálne 350 eur mesačne. V konaní nebolo sporné, že nehnuteľnosti patriace do BSM rodičov aktuálne užíva matka maloletej (súčasne platiac i hypotekárny úver na ne), a že otec sa na ich užívaní nijako nepodieľa, pričom súd mal za preukázané, že otec (ako bezpodielový spoluvlastník) vyvíjal opakovane kroky smerujúce k využitiu nehnuteľnosti na Y. ulici za účelom zabezpečenia príjmu z nej formou prenájmu, avšak zo strany matky nedošlo k reálnej snahe o realizáciu prenájmu, či iného finančného využitia nehnuteľnosti, matka nebola vo veci iniciatívna, jednoznačne odmietala prenájom celej nehnuteľnosti, nakoľko toto by viedlo k vyprataniu pána Q.. K argumentu matky o zabezpečení maloletých detí otca z predchádzajúceho manželstva súd dodal, že vyživovacia povinnosť otca k jeho maloletým deťom je nezávislá od iných rodinných vzťahov a odvíja sa od potrieb osoby oprávnenej a majetkových pomerov výživným povinných osôb. Je na matke otca (starej matke maloletej), komu a ako bude, v závislosti najmä od funkčnosti rodinných vzťahov (pravidelne či nepravidelne) prispievať, či čo komu daruje, ktoré slobodné rozhodnutie jej nemožno uprieť. K argumentácii matky o disponovaní prostriedkami z BSM otcom, ktoré nemohli byť za trvania manželstva spotrebované a k poukazom na údajné prostriedky na účtoch otca v období rokov 2013 až 2015 súd dodal, že v konaní o zvýšenie výživného súd skúma len zmenu majetkových pomerov, ktorá nastala od predchádzajúceho rozhodnutia (t.j. od 7. novembra 2017). Súd tak nevykonával dokazovanie oboznamovaním s výpismi z účtu otca za obdobie predchádzajúce dátumu 7. novembra 2017, keď tieto nemajú pre rozhodnutie súdu relevanciu ako aj s poukazom na prebiehajúce konanie o vyporiadanie BSM, kde bude táto skutočnosť skúmaná. V prípade, ak sa v konaní o vyporiadanie BSM preukáže, že príjmy otca (na ktoré matka v konaní poukazovala) neboli v manželstve spotrebované, prípadne, že boli použité len na majetok otca, budú tieto súčasťou vyporiadania v zmysle zásad Občianskeho zákonníka a po vyporiadaní BSM sa stanú súčasťou majetku oboch rodičov, pričom po tomto rozhodnutí, môže byť prípadne (podľa výsledku vyporiadania) daný i dôvod na zmenu výživného. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej s návrhom na zrušenie napadnutého rozsudku v napadnutom rozsahu, alternatívne zmenu tak, že odvolací súd vyhovie návrhu matky a zvýši výživné otca na maloletú G. na sumu 200 eur mesačne, z čoho bude suma 100 eur predstavovať bežné výživné, a zvyšná suma 100 eur ako výživné na tvorbu úspor maloletej. Odvolanie odôvodnila poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP. Závery súdu prvej inštancie, ktorými sa spravoval pri rozhodnutí o zmene vyživovacej povinnosti otca k maloletej G. považuje matka za tendenčné. Súd nepripustil matkou navrhované dôkazy, ktorými by objektívne zistil súčasné majetkové pomery otca. Možnosti a schopnosti otca nielenže neboli súdom náležite zistené, ale ani správne posúdené. Namietla, že súd sa hlbšie vysporiadal s majetkovými pomermi matky, avšak rovnaký postup nezvolil pokiaľ ide o skúmanie pomerov na strane otca maloletej, o ktorých má matka dôvodné pochybnosti. Matka poukazuje aj na vyjadrenie procesného opatrovníka, ktorý konštatoval, že v danom prípade je v záujme maloletej zvýšenie výživného otca. Podľa tvrdenia matky sa súd nezaoberal podnikateľskou činnosťou otca, nevyžiadal si dostatočné listinné dôkazy preukazujúce podnikanie otca, ktoré hodnoverne preukazujú jeho príjem. V tomto smere sa súd uspokojil len s ústnym vyjadrením právnej zástupkyne otca, čo matka považuje za účelové, tendenčné a jednostranné. Súd ponechal bez povšimnutia z akého dôvodu si otec ako jediný konateľ a spoločník jeho spoločnosti K. Z., s.r.o. stanovil mzdu, ani to, že zamestnal v spoločnosti svoju matku, aby úmyselne znížil zisk spoločnosti. Obrat spoločnosti v rokoch 2018-2019 predstavoval sumu 21.049 eur, čo je 2.631 eur mesačne. Ak by výdaje otca boli vyššie než príjmy podľa daňového priznania, išlo by o neefektívne podnikanie, pričom na mieste je otázka, z akých prostriedkov potom bola hrazená podnikateľská činnosť otca. Zamestnanie otca v jeho spoločnosti matka považuje za účelové pre potreby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ako podmienka zamestnania sa. Súd tiež na návrh matky nevy počul údajného záujemcu o prenájom nehnuteľnosti na Y. ulici, p. R.. Rovnako súd nemal záujem vypočítať nájomníka uvedenej nehnuteľnosti, p. Q. a nevzal do úvahy ani jeho svedeckú listinnú výpoveď. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť na Y. ulici, ide o 80-90 rokov starú stavbu, ktorá je v dezolátnom stave, vyžaduje si značnú investíciu do rekonštrukcie. Táto nehnuteľnosť je neobývateľná, prenájom by navyše nevyriešil otázku výživného pre maloletú. Matka poukazuje na dlhodobé pobyty otca v Českej republike v rôznych hoteloch. O tom, že otec mal v rokoch 2014-2015 na svojom bankovom účte sumu 435.000 eur matka nemala vedomosť, otec jej uviedol, že tieto prostriedky dal svojej matke, ktorá ich uschovala. Ide pritom o vysokú čiastku, nie je zrejmé ako boli tieto prostriedky spotrebované, resp. kde sa nachádzajú, či má otec zriadený iný účet, resp. či tieto prostriedky zhodnotil a tým aj zväčšil svoj majetok. Roky 2014-2015 boli podľa matky rozhodujúcim pre určenie vyživovacej povinnosti, čo však súd nebral do úvahy. Súd tiež neskúmal, ako

otec spotreboval sumu 435.000 eur, ktorú mal na svojom účte. Na druhej strane do detailov skúmal všetky obraty na účtoch matky, čo matka považuje za porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Matka poukazuje na to, že otcova životná úroveň nezodpovedá zisteniam súdu, otec umelo a účelovo znižuje, resp. zatajuje svoj majetok. Pokiaľ ide o spoločné nehnuteľnosti, tieto sú ešte stále predmetom BSM, preto je potrebné vychádzať z toho, že obaja rodičia sú vlastníkami v pomere 1/2, a teda ich životná úroveň a majetkové pomery sú rovnaké. Od roku 2016 matka znáša všetky náklady spojené nielen s platením hypotéky na obidva rodinné domy, ale aj náklady súvisiace s údržbou a chodom obidvoch nehnuteľností. Otec o maloletú neprejavuje žiadne záujmy, okrem plnenia si vyživovacej povinnosti sa na starostlivosti a výchove o maloletú nepodieľa nijakým spôsobom. Starostlivosť o maloletú realizuje výlučne matka. Pokiaľ ide o zdravotný stav otca, otec je podnikateľom, nevykonáva ani finančne ani časovo náročné povolanie. Otec môže vykonávať prácu, nijakým spôsobom nie sú obmedzené jeho možnosti zamestnať sa, resp. vykonávať podnikateľskú činnosť. Matka tiež spochybňuje zdravotný stav otca, ktorý napriek jeho diagnóze nepreukázal riadne potvrdenie od špecializovaného lekára, ale len od všeobecného lekára. Matka naďalej zotrúva na podanom návrhu.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky popiera všetky matkou tvrdené skutočnosti. Napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, súd sa náležite vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré aj správne premietol do rozhodnutia. Poukazuje na dobrovoľné vzdanie sa príjmu matkou, a to tým, že matka odmieta prenajať nehnuteľnosť na Y. ulici, a rovnako prenájmom reklamných tabúl na nehnuteľnosti bezodplatne. Príjmy otca v období 2014-2015 sú pre toto konanie irelevantné. Od vzatia otca do väzby neoprávnené matka maloletej disponuje celým majetkom v BSM, nehnuteľnosťami, motorovými vozidlami, rôznymi vecami majetkovej hodnoty, ku ktorým otec aj napriek výzve nemá prístup. Otec sa snaží s matkou dohodnúť na vyporiadaní BSM, avšak požiadavky matky presahujú možnosti otca. V konaní bol riadne preukázaný nepriaznivý zdravotný stav otca, jeho príjem pozostáva len z invalidného dôchodku, na účtoch nemá žiadne finančné prostriedky. Matkou navrhované výživné pre maloletú vo výške 200 eur nie je schopný plniť. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol vyhovieť odvolaniu matky a rozhodnúť v zmysle odvolacieho návrhu. Poukazuje na to, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej G., v roku 2018 nastúpila na povinnú školskú dochádzku, s čím má matka zvýšené výdavky. Maloletá je tiež fyzicky staršia, vyspelejšia, náklady na jej starostlivosť stúpili. Návrh matky považuje za dôvodný a v záujme maloletej. Súdom určené výživné za jednotlivé obdobia sa procesnému opatrovníkovi javí ako nízke.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou - matkou maloletého dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky je nedôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

6. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 31P/69/2018 je: 1/ návrh matky maloletej G. I. na zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 200 eur (neskôr matkou zmenený petič na sumu 300 eur, ako vyplýva z vyjadrenia matky na č.l. 124 spisu) ostatný krát určenej rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 14P/96/2016-96 zo 7. novembra 2017, právoplatného 7. novembra 2017 a zároveň 2/ návrh otca maloletej na zníženie vyživovacej povinnosti od 1. júna 2019, a to na sumu minimálneho výživného (t.j. 30 % životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu).

7. Predmetom odvolacieho konania je bez ohľadu na rozsah a odvolacie dôvody preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol tak o zvýšení výživného pre maloletú ako aj o znížení výživného posudzujúc jednotlivé obdobia, počas ktorých nastala zmena pomerov na strane maloletej ako aj opakovaná zmena pomerov na strane povinného otca (výrok I.), s tým spojeného

závislého výroku o zmene ostatného rozhodnutia o výživnom (výrok II.), výroku o zamietnutí návrhu oboch rodičov (výrok III.) a tiež závislého výroku o trovách konania (výrok IV).

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

9. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a rozhodnutia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 CSP) a aj pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

10. Ako prvé je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci bolo súdom prvej inštancie rozhodnuté prvýkrát rozsudkom č.k. 31P/69/2018-97 z 12. apríla 2019, ktorý bol v dôsledku odvolania matky uznesením tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 25CoP/67/2019-142 zo 6. novembra 2019 zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie, riadiac sa postupom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný v zmysle § 391 ods. 1 CSP doplnil dokazovania vo vzťahu k náležitému posúdeniu osobných a majetkových pomerov na strane oboch rodičov. Po doplnení dokazovania rozhodol rozsudkom, prieskum ktorého je predmetom tohto konania.

11. Odvolacou námietkou matka maloletej poukazuje na porušenie práva na spravodlivé súdne konanie tým, že súd prvej inštancie nevykonal ňou navrhované dôkazy, keď matka maloletej vo svojom vyjadrení z 19. októbra 2020 (č.l. 219) navrhla, aby súd vykonal dokazovanie vyžiadaním a oboznámením sa s kompletným výpisom z bankového účtu otca maloletej, relevantnými listinnými dôkazmi preukazujúce podnikanie spoločnosti K. Z., s.r.o. (ktorej otec je jediným konateľom a spoločníkom), vyžiadaním výpisu z bankového účtu matky otca a tiež vypočutím svedka C. Q. ku skutočnostiam o majetkových pomeroch otca. Konkrétne namieta, že súd sa s jej návrhom relevantne nevysporiadal, navrhované dôkazy nevykonal, čím zaťažil konania neúplne zisteným skutkovým stavom.

12. Odvolací súd túto námietku matky považuje za nedôvodnú, poukazujúc pritom na rozsiahle listinné dôkazy predložené právnu zástupkyňou otca, jednak niekoľko desiatok strán výpisu z bankového účtu otca (č.l. 231-283), listinami preukazujúcimi podnikateľskú činnosť otca (daňové priznanie spoločnosti K. Z., s.r.o. za rok 2018 na č.l. 84, daňové priznanie spoločnosti K. Z., s.r.o. za rok 2019, potvrdenie o príjme a zamestnaní otca v spoločnosti K. Z., s.r.o. na č.l. 210-212, faktúry za prenájom priestorov na výstavu obrazov, prepravu obrazov, doklady za ubytovanie, doklady preukazujúce predaj a nákup obrazov, cestovné príkazy, vyúčtovania pracovných ciest, nájomné zmluvy, to všetko v rozsahu č.l. 420-760), početné lekárske správy o zdravotnom stave otca, poštové poukážky preukazujúce plnenie si vyživovacej povinnosti otcom, a ďalšie. Tieto listiny, spolu so všetkými skutočnosťami, ktoré vyšli v konaní najavo poskytujú dostatočný obraz o osobných ako aj majetkových pomeroch otca, preto nebol dôvod vykonávať dokazovanie výsluchom a oboznámením sa s bankovým účtom matky otca maloletej, ktorá navyše nemá vyživovaciu povinnosť k maloletej. Pokiaľ ide o matkou navrhovaný výsluch svedka C. Q., sama matka v konaní predložila čestné vyhlásenie tohto svedka (č.l. 776), z ktorého vyplývajú všetky tie skutočnosti, ku ktorým matka žiadala svedka vypočuť a ktoré súdu deklarovala počas celého konania. Práve preto sa aj odvolaciemu súdu javilo nadbytočné a nevhodné tohto svedka osobne vypočuť k totožným skutočnostiam.

13. Navrhovanie dôkazov, patrí nesporne medzi procesné oprávnenia strán konania. Súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, však čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Inak povedané, povinnosti strany navrhovať dôkazy nezodpovedá povinnosť súdu vykonať každý dôkaz, ktorý strana navrhla. Je výlučne na zvážení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur).

14. Požiadavka spravodlivého procesu obsahuje zásadu zaručujúcu pre každú stranu v procese mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane (IV. ÚS 211/07, III. ÚS 139/08, I. ÚS 336/2011). Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

15. Vo vzťahu k tejto námietke matky odvolací súd konštatuje (aj napriek opačnému názoru matky), že súd prvej inštancie si svoju povinnosť náležitého zistenia skutkového stavu ako aj povinnosť náležitého, zrozumiteľného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia splnil. Súd zisťoval osobné a majetkové pomery u oboch rodičov v rovnakom rozsahu a s rovnakou náležitosťou (bez akéhokoľvek zvýhodnenia ktoréhokoľvek z rodičov, či zaujatosti), pričom následne zhrnul výsledky dokazovania a svoje rozhodnutie zvýšenie ako aj zníženie výživného riadne odôvodnil. Tak ako už bolo uvedené vyššie, nesúhlas matky s vykonaním dôkazov (resp. samotným rozsahom dokazovania) a jeho následným hodnotením samo o sebe nezakladá porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces.

16. Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Uvedené ustanovenie nerozlišuje, či dôjde k zmene pomerov na strane výživou oprávnenej osoby, v tomto prípade maloletého dieťaťa, alebo na strane výživou povinnej osoby, v tomto prípade rodičov. Zákonné ustanovenie § 78 ods. 1 ZR vyjadruje zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe tzv. kvalifikovanej zmeny pomerov (t.j. zmeny výraznej a dlhší čas trvajúcej), zistenej porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho súdneho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodovania súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je len závažná zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť nárast potrieb detí, najmä v súvislosti s ich pribúdajúcim vekom, fyzickým vyspíevaním, formami prípravy na budúce povolanie, zdravotného stavu, ale i zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu, a to stratou príjmu, úbytkom majetku, zhoršením zdravotnému stavu, prípadne inými povinným rodičom objektívne nezavinenými skutočnosťami. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny v pomeroch účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúcej úpravy, a musí taktiež prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v ustanovení § 78 ods. 3 ZR. Takúto zmenu pomerov je potrebné posudzovať vo vzájomnej spojitosti na strane rodičov a detí ako aj rodičov navzájom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo/29/2016).

17. K inštitútu výživného pre maloleté dieťa treba pristupovať ako k bazálnemu právu dieťaťa, na ktorom sa majú podieľať obaja rodičia. V zmysle § 28 ZR je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahŕňa zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 ZR.

18. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri

skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

19. Všeobecne platí, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi ako na strane výživou oprávneného, tak aj na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie a to i potrebami, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať im výživu. Na strane povinného rodiča sa skúmajú schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovacia povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je teda vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

20. Podľa ustálenej súdnej praxe, rodič ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti je povinný prispievať na výživu svojich detí sumou vo výške 20 % až 30 % z jeho netto príjmu, zohľadňujúc odôvodnené potreby toho ktorého dieťaťa, s tým, že výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, respektíve uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa.

21. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd prvej inštancie správne previedol porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Podstatná zmena pomerov bola dostatočne preukázaná, keďže súd prvej inštancie podrobne skúmal pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnal ich s aktuálnymi pomermi a dôsledne porovnal zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so školskou dochádzkou, zdravotnou starostlivosťou, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb, rodičov maloletého, porovnal zistené aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery s pomermi zistenými v čase ostatného rozhodovania, a správne dospel k záveru o podstatnej zmene pomerov v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne.

22. V konaní bol nesporný skutkový stav zistený súdom prvej inštancie podrobne uvedený v bode 1. tohto rozhodnutia.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletej G. správne vyhodnotil schopnosti a možnosti oboch rodičov prispievať na výživu maloletého ako aj odôvodnené potreby maloletého dieťaťa.

24. Pokiaľ ide o maloletú G. ako oprávnenú z vyživovacej povinnosti, súd prvej inštancie správne ustálil zmenu pomerov na jej strane, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, a to aj napriek tomu, že od poslednej úpravy výživného (od 7. novembra 2017) do podania návrhu matky na zvýšenie výživného (do 26. novembra 2018) uplynula pomerne krátka doba. V čase ostatnej úpravy maloletá navštevovala

materskú školu, mala 5 rokov, bola zdravá. Matka vyčíslila mesačné výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú celkom sumou 299 eur, a to materská škola 50 eur, strava spolu 179 eur, ošatenie 70 eur (vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 14P/96/2016). Zmena pomerov u maloletej nastala nástupom povinnej školskej dochádzky, pričom v čase podania návrhu maloletá navštevovala 1. ročník základnej školy, avšak v čase vyhlásenia rozhodnutia (t.j. v čase, ktorý je pre rozhodnutie súdu záväzný) bola maloletá G. žiačkou 3. ročníka, to zn. že maloletá je fyzicky staršia a nástupom povinnej školskej dochádzky úmerne stúpili i výdavky spojené so starostlivosťou o ňu. Z uvedeného potom vyplýva aj zmena v špecifikácií výdavkov matky na starostlivosť o maloletú (miernym navyšovaním počas konania), pričom odvolací súd považuje za ustálené pravidelné mesačné výdavky, ktoré matka vynakladá na starostlivosť o maloletú vo výške 426 eur, ako ich aj správne zistil súd prvej inštancie. Tieto pozostávajú z výdavkov na stravu maloletej spolu vo výške 84 eur, náklady na bývanie 80 eur, ošatenie 50 eur, školské pomôcky 20 eur, hygienické potreby 10 eur, ŠKD 12 eur, záujmové krúžky spolu 170 eur (klavír, plávanie, angličtina, divadlo, turistika, lyžovanie). Tieto výdavky neboli v konaní sporované, odvolací súd ich vzhľadom na vek maloletej (9 rokov) považuje za zodpovedajúce jej veku.

25. Pokiaľ ide o otca ako povinného z vyživovacej povinnosti, rovnako aj u otca nastala zmena pomerov, avšak postupná, ovplyvnená podmieneným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody ako aj zhoršujúcim sa zdravotným stavom. V čase ostatnej úpravy otec vykonával trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, objektívne tak nemal možnosť dosahovať riadny príjem, v ústave na výkon trestu nebol pracovne zaradený (z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu), preto bola jeho vyživovacia povinnosť k maloletej G. určená sumou 30 % životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu. Otec mal 3 vyživovacie povinnosti (mal. Z., mal. Z. a mal. G.), nepriaznivý zdravotný stav. V čase podania návrhu bol otec z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený, pokračoval v podnikateľskej činnosti - zamestnal sa v spoločnosti K. Z., s.r.o., ktorej je jediným spoločníkom a konateľom. Otec si na začiatok podnikania stanovil mzdu brutto 480 eur mesačne, t.j. netto 397,35 eur (č.l. 34 v spojení s č.l. 79). Súd prvej inštancie nesprávne uviedol ako čistú mesačnú mzdu otca sumu 500 eur (viď bod 23. rozsudku), avšak uvedené pochybenie (zrejme len formálne) nemalo vplyv na určenie výživného za rozhodné obdobie (do 1. júna 2019, kedy došlo k ďalšej zmene pomerov na strane otca). Spoločnosť otca K. Z., s.r.o. v roku 2018 hospodárila so stratou 1.500 eur. Otec má aj naďalej 3 vyživovacie povinnosti, žije so svojou matkou v byte, na ktorý jej občasne prispieva, má zvýšené výdavky na lieky v sume 17 eur, nemá žiadne finančné prostriedky na účtoch v bankových ústavoch (účty v G. G., a.s. ako aj B. banke G., a.s. s mínusovými debetnými zostatkami), naďalej pretrváva nepriaznivý zdravotný stav. Otec vlastní 2 nehnuteľnosti, ktoré sú v BSM s matkou maloletej, a to rodinný dom na F. ulici č. X v U. a rodinný dom na Y. ulici č. X v U.. Rovnako spolu s matkou maloletej vlastnil 3 motorové vozidlá, ktoré boli v BSM (medzitým matkou predané). Iný majetok otca súd dokazovaním ani nezistil. Do marca 2019 bol otec schopný vykonávať podnikateľskú činnosť, jeho príjem súd prvej inštancie ustálil na sumu 1.200 eur - 1.500 eur, pričom zohľadnil nielen mzdu, ktorú si sám stanovil (viď odôvodnenie vyššie), ale i benefity, ktoré z podnikania poberal, vychádzajúc pritom z daňového priznania spoločnosti K. Z., s.r.o. a z neho vyplývajúcich údajov o zisku, strate, výdavkoch. Preto za obdobie od podania návrhu matkou, t.j. od 26. novembra 2018 až do ďalšej podstatnej zmeny (t.j. do 30. mája 2019) správne zvýšil výživné pre maloletú G. na sumu 100 eur mesačne. Takto určená výška výživného síce nepokryje ani 1/2 výdavkov spojených so starostlivosťou o ňu, avšak otec si plní vyživovaciu povinnosť aj k dvom starším deťom v rovnakej výške ako na mal. G.. Pri potenciálnom mesačnom príjme 1.200 eur - 1.500 eur, ktorý bol otec schopný po prepustení z výkonu trestu vykonávaním podnikateľskej činnosti dosahovať predstavuje rozmedzie 20 % - 30 % sumu 300 eur až 450 eur, ktorou je otec povinný prispievať na výživu všetkých svojich nezaopatrených detí. Tu je potrebné dodať, že odvolací súd pri matematickom vyjadrení 20 % až 30 % z príjmu otca vychádzal z príjmu 1.500 eur, t.j. najvyššieho možného príjmu.

26. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že počnúc marcom 2019 sa zdravotný stav otca začal zhoršovať čím nastala ďalšia zmena pomerov na strane otca, pričom od 27. marca 2019 otec nastúpil na dlhodobú PN, a to až do priznania invalidity. Z lekárskeho správ vyplýva, že otec od roku 2011 trpí chronickou obličkovou chorobou (chronická nefropatia), s postupným regresom. Od 27. marca 2019 bola otcovi vyplácaná nemocenská dávka priemerne vo výške 260 eur mesačne (súdiac podľa výpisu nemocenských dávok na č.l. 433), ktorá bola vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav jeho jediným príjmom. V tomto období za otca plnila vyživovaciu povinnosť k mal. Z. a Z. jeho matka, ktorá mu vypomáhala finančne a tiež v spoločnosti, otec nebol schopný vykonávať prácu v takom rozsahu ako po prepustení z výkonu trestu. Podľa daňového priznania spoločnosti K. Z., s.r.o. spoločnosť v roku

2019 dosiahla stratu 3.383 eur, čo zodpovedá tvrdeniu otca o obmedzenej možnosti podnikania. Z odborného posudku o zdravotnom stave otca z 10. júna 2020 (č.l. 217) v spojení s lekáorskými správami o zdravotnom stave otca vyplýva, že otec bol odo dňa 25. marca 2020 uznaný za invalidného v dôsledku chronickej obličkovej nefropatie v 3. štádium, zároveň bol zaradený do dialyzačného programu, má 70 % mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa posudku je otec uplatniteľný na trhu práce len vo vzťahu k fyzicky nenáročným, ľahkým prácam, a to na skrátenej úväzok. Počas dlhodobej PN otca (od 27. marca 2019 do marca 2020) súd ustálil príjem otca sumou 320 eur (nemocenská dávka 260 eur x 12, invalidný dôchodok 82,12 eur za mesiac marec 2019, 638,77 eur invalidná dávka). Otec počas konania požiadal o spätné zníženie výživného, a to od 1. júna 2019 na sumu 30 % životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu, s čím sa súd prvej inštancie správne stotožnil a správne pristúpil k zníženiu výživného na túto sumu, a to s účinnosťou od 1. júna 2019, zohľadňujúc pritom i ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Vychádzajúc z príjmu otca 320 eur potom rozmedzie 20 % až 30 % predstavuje sumu 64 eur až 96 eur, z ktorej musí súd v tomto prípade vychádzať pri určení výživného na tri nezaopatrené deti. Výška sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa predstavovala 95,96 eur, pričom 30 % tejto sumy ako najnižšie možné výživné predstavuje sumu vo výške 28,79 eur, a v percentuálnom vyjadrení 9 % z príjmu otca (avšak pre jedno maloleté dieťa), to zn. že pokiaľ otec bude prispievať na všetky svoje maloleté deti min. takouto sumou (t.j. 3 x 28,79 eur), výživné na všetky tri deti bude predstavovať 27 % jeho príjmu, t.j. takmer hornú hranicu.

27. K ďalšej zmene pomerov došlo v apríli 2020, kedy otec začal poberať invalidný dôchodok vo výške 189,50 eur (č.l. 434), zdravotný stav otca sa opätovne zhoršil, keď otec musí 3 x týždenne podstupovať dialýzu obličiek (v trvaní 4:10 hod), čo umocňuje stratu schopnosti dosahovať príjem. Súd pri ustálení zárobkových možností otca vychádzal z odborného posudku (otec je schopný vykonávať ľahšie práce na skrátenej úväzok), správne preto uplatnil princíp potenciality príjmov v zmysle § 75 ods. 1 ZR, príjem otca ustálil sumou 506 eur (2/3 minimálnej mzdy za rok 2020 vo výške 317 eur a invalidný dôchodok vo výške 189,50 eur). Ďalšou a poslednou zmenou pomerov na strane otca bolo poberanie plného invalidného dôchodku vo výške 278,50 eur mesačne, a to od 1. januára 2021, kedy sa zároveň zvýšila aj výška minimálnej mzdy. Táto zmena zakladala opätovné zvýšenie výživného, k čomu aj súd prvej inštancie správne pristúpil, a to s účinnosťou od 1. januára 2021. Súd teda vychádzal z potenciality príjmu (zohľadňujúc valorizačnú klauzulu) a príjem otca z ktorého pri určení výživného od 1. januára 2021 vychádzal ustálil na 616,50 eur (invalidný dôchodok 278,50 eur, 2/3 minimálnej mzdy vo výške 338 eur). Vzhľadom na vek maloletých detí súd správne ustálil ako primeranú výšku výživného pre tri maloleté deti rozsah 23 % z príjmu povinného otca, čomu zodpovedá suma 140 eur pre všetky tri maloleté deti. Vzhľadom na to, že maloletý Z. a Z. sú od maloletej G. o 7 rokov starší, ich odôvodnené potreby potom oproti maloletej sú vyššie. Odvolací súd sa plne stotožňuje s pomerným rozdelením sumy rovnajúcej sa 23 % potencialného príjmu otca pre maloleté deti tak, že na mal. G. pripadne suma 40 eur a na mal. Z. a Z. 50 eur.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené bol postup súdu prvej inštancie, keď posudzoval schopnosti a možnosti povinného otca za jednotlivé obdobia, kedy dochádzalo na strane otca k postupnej zmene pomerov správny a odvolací súd naň v celom rozsahu odkazuje. Odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o nepriaznivom zdravotnom stave otca, ktorý t.č. poberá už plný invalidný dôchodok, niekoľkokrát týždenne podstupuje dialýzu obličiek, pričom zdravotný stav je podľa predložených lekáorských správ chronický, bez pozitívnej zmeny, s tendenciou zhoršovania, o čom svedčí i zmena stupňa ochorenia z 3. štádia na 5. štádium. Irelevantné je tvrdenie matky o tom, že za svoj zdravotný stav si otec môže sám, pretože z predložených lekáorských správ nielenže takáto skutočnosť nevyplýva, ale v tomto prípade pre súd nie sú smerodajné príčiny ochorenia, ale práve dôsledky nepriaznivého zdravotného stavu na plnenie si vyživovacej povinnosti otca k maloletej G. (a tiež k mal. Z. a Z.).

29. Pokiaľ ide o osobné a majetkové pomery otca, nemožno súhlasiť s opakovanými námietkami matky o tom, že životná úroveň otca je vyššia ako úroveň matky ako aj to, že otec je objektívne schopný vykonávať podnikateľskú činnosť, diagnózu si spôsobil sám dlhodobým užívaním omamných látok. Vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že otec aj napriek tomu, že je bezpodielovým spoluvlastníkom dvoch nehnuteľností, nemá z nich žiaden majetkový prospech, dokonca k týmto nehnuteľnostiam od podmieneného prepustenia z výkonu trestu nemá ani prístup. V spoločnom rodinnom dome na F. ulici č. X žije matka spolu s maloletou. Otec žije so svojou matkou, táto mu finančne vypomáha, invalidný dôchodok ako jeho jediný príjem nie je dostačujúcu na plnenie vyživovacej

povinnosti k trom maloletým deťom. Okrem rodinných domov otec spolu s matkou vlastnili aj tri motorové vozidlá, ktoré však matka v neprítomnosti a zrejme bez súhlasu otca predala (za doposiaľ rozporuplných okolností), výťažok z predaja údajne vrátila svojej matke, o čom však nepredložila žiadne dôkazy, práve naopak, tak matka maloletej ako aj jej matka sa opakovane odmietli vyjadriť ako bolo naložené s motorovými vozidlami, za akú sumu boli predané, ako matka naložila s utrženou sumou, kto v skutočnosti uhradil akontáciu na vozidlá a kto a z akých prostriedkov uhrádzal leasingové splátky. Uvedené však odvolací súd (i keď to vyvoláva pochybnosti o majetkových pomeroch matky) nateraz neobjasňoval, pretože vyporiadanie spoločného majetku je v súčasnosti predmetom konania o vyporiadanie BSM vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 20C/16/2018.

30. Pokiaľ ide o matkou tvrdenú finančnú hotovosť na účte otca v celkovej výške 435.000 eur, ako prvé je potrebné uviesť, že príjmy otca za obdobie od roku 2010 do roku 2016/2017 pochádzajúce z jeho podnikateľskej činnosti nie sú pre určenie (zvýšenie, resp. zníženie) výživného v tejto veci relevantné, nakoľko súd pri zmene pomerov vychádza zo zmeny pomerov od ostatnej úpravy výživného, v tomto prípade od 7. novembra 2017. Z predloženého výpisu účtu otca (č.l. 231-283) síce vyplýva, že celkový obnos na tomto účte síce bol vo výške cca 435.000 eur, išlo však o všetky obraty na tomto účte počas účtovného obdobia od 6. augusta 2011 do 19. februára 2018, t.j. počas 7 rokov. Z tohto výpisu vyplýva, že na účet boli síce vkladané rôznych sumy z predaja obrazov (od predajcov z jednotlivých výstav ako zamestnancov otca), avšak z účtu boli hradené aj náklady spojené s podnikateľskou činnosťou otca, spoločné dovolenky s matkou, nákupy do domácnosti, úhrady úverov a leasingových splátok, výplaty upratovačkám, ako aj bežné výdavky spojené s domácnosťou rodičov. Súčet platieb odchádzajúcich z tohto účtu bol rovnaký ako súčet prichádzajúcich, resp. vložených súm, to zn. že prostriedky na účet sa priebežne spotrebovali. Z tohto výpisu vyplýva aj to, že počas výkonu trestu odňatia slobody otca boli na tomto účte vedené už len debetné zostatky, pričom vyrovnanie mínusových zostatkov riešila aj matka matky maloletej vkladáním prostriedkov na účet. Nie je pravdou ani tvrdenie matky o tom, že by sa súd mal uspokojiť len s týmto výpisom účtu otca, pretože z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že súd vykonal početné lustrácie v peňažných ústavoch (č.l. 793-801), pričom okrem účtov vedených v G. G., a.s. a B. banke G., a.s. (na oboch bol mínusový zostatok) nezistil, že by mal otec maloletej vedený účet v inom peňažnom ústave. Účet v C. banke, a.s., na ktorý matka poukazovala nie je vedený na meno otca, ale na meno jeho matky, so zostatkom vo výške cca 206 eur.

31. V prípade matky maloletej možno konštatovať, že aj u tejto nastala zmena pomerov, ktorú možno vyhodnotiť ako zmenu podstatnú. Na strane matky došlo k zmene nárastom jej príjmu o takmer 1.000 eur mesačne, keď v čase ostatnej úpravy predstavoval príjem matky sumu 300 eur netto. V roku 2018 matka dosiahla priemerný mesačný príjem približne vo výške 1.265 eur netto (príjem, paušálne náhrady a príplatky zo spoločnosti K., s.r.o., príjem zo spoločnosti CHABAD, s.r.o. - Gévé Klinka Bratislava), a teda oproti ostatnej úprave došlo u matky v roku 2018 k nárastu príjmu o takmer 930 eur. V roku 2019 matka dosiahla priemerný mesačný príjem približne vo výške 1.229 eur (matka začala podnikat' - spoločnosť M., s.r.o., ktorej je jedinou konateľkou a spoločníčkou so stratou 2.389,75 eur, príjem zo spoločnosti CHABAD, s.r.o. do konca septembra 2020, príjem a paušálne náhrady a príplatky zo spoločnosti K., s.r.o.), čo opätovne predstavuje nárast príjmu o takmer 960 eur. V období od januára do septembra 2020 bol príjem matky ustálený vo výške 663 eur len z pracovnoprávneho vzťahu, bez zohľadnenie príjmu zo spoločnosti M., s.r.o. Časť roka 2020 matka nepracovala z dôvodu pandemických opatrení, poberala pandemické ošetrovné na maloletú G.. Matka aj naďalej zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú G., uhrádza všetky výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú, s chodom domácnosti, úhradou za nehnuteľnosť na F. ulici č. X, kde spolu s maloletou žijú. Matka podľa svojich tvrdení uvádza, že od roku 2016 spláca hypotekárny úver na oboch nehnuteľnostiach, a to vo výške 699 eur a vo výške 458 eur.

32. K osobným a majetkovým pomeroch matky odvolací súd dodáva, že od vzatia otca do väzby matka pravdepodobne de facto disponuje celým majetkom v BSM, o čom svedčí predaj dvoch motorových vozidiel zn. AUDI A3 a AUDI A5, o scudzení, ktorých doposiaľ vyvstávajú pochybnosti, avšak skúmanie prevodu, predaja a prostriedkov z predaja bude až predmetom konania o vyporiadanie BSM.

33. Odôvodnené pochybnosti o majetkových pomeroch vnášajú aj výpisy z účtu matky (č.l. 346-418), pretože z nich nevyplýva napr. i skutočnosť, že by matka uhrádzala splátky úveru. Práve naopak, z výpisu je zrejmé, že matka opakovane na tento účet vkladala vysoké sumy (v stovkách eur, občas v sumách presahujúcich 1.000 eur), na dotaz súdu uvedené vysvetlila tým, že takto prenáša prostriedky z účtu na účet (a teda zrejme matka disponuje ešte ďalšími prostriedkami na inom účte?), na účte matky

bolo zaznamenaných tiež niekoľko obrátov napr. od osoby MUDr. I. K. (vo výške 570 eur, 2 x 60 eur, 750 eur, 495 eur), ktoré matka odmietala vysvetliť.

34. Odvolací súd stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie o tom, že matka sa bezdôvodne vzdala vyššieho príjmu tým, že dom na Y. ulici č. X neprenajala aj napriek tomu, že s uvedeným otec súhlasil. V uvedenej nehnuteľnosti dlhodobo žil p. C. Q., niekdajší spolupracovník otca maloletej, od ktorého uvedenú nehnuteľnosť rodičia maloletej kúpili. Táto osoba žila v rodinnom dome bezodplatne, podľa čestného vyhlásenia C. Q. je zrejme, že uhrádzal len prevádzkové náklady. Matka mala možnosť tento dom odplatne prenajať, alebo prenajať aspoň časť domu, z čoho by utržila finančné prostriedky minimálne v sume 350 eur (pokiaľ by prenajala jednu izbu), v ideálnom prípade najmenej sumu 750 eur za prenájom celého rodinného domu. Tieto prostriedky tak mohla použiť nielen na pokrytie výdavkov spojených so starostlivosťou o maloletú, ale čiastočne aj výdavky spojené s úhradami úverov a tým znížiť svoje mesačné výdavky a zároveň zvýšiť životnú úroveň maloletej. Tým, že sa matka bránila prenajatiu rodinného domu, resp. takúto možnosť úplne odmietala, svojim konaním sa bezdôvodne vzdala vyššieho príjmu, ktorá skutočnosť nie je v najlepšom záujme maloletej.

35. Záverom odvolací súd vo vzťahu k tvrdeniam matky o odlišnej životnej úrovni maloletej G. a dvoch ďalších maloletých detí otca z prvého manželstva (mal. Z. a mal. Z.) už len v stručnosti poukazuje na čestné prehlásenie matky Ing. K. I. (bývalej manželky otca) a vyjadrenie otca, ktorí zhodne uviedli, že otec si toho času kvôli zlému zdravotnému stavu neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletým, predtým túto povinnosť otca plnila jeho matka, ktorý stav matka maloletých synov akceptuje. Skutočnosť, že matka otca darovala byt bývalej manželke otca je pre toto konanie irelevantná, rovnako i poskytovanie vecných či iných plnení matkou otca maloletému Z. a maloletému Z.. Z vyjadrení rodičov je zrejme, že k odlišnému prístupu starej matky k deťom otca je zapríčinený narušenými vzťahmi v rodine (vzťahom matky otca k matke maloletej G.), ktoré vzťahy však súd nemôže reparaovať, nemôže ich zohľadňovať pri určení vyživovacej povinnosti a zároveň nemôže matke otca upierať či iným spôsobom ukladať povinnosť poskytovať vecné plnenia všetkým deťom otca v rovnakej miere.

36. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil, keď tento správne rozhodol o zvýšení výživného na maloletú (od 26. novembra 2018 do 30. mája 2019), znížení výživného na maloletú (od 1. júna 2019) a následnom opätovnom zvýšení (od 1. januára 2021), zmene ostatného rozhodnutia o výživnom ako aj zamietnutí návrhov oboch rodičov vo zvyšnej časti a napokon aj o náhrade trov konania.

37. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pretože ide o konanie, v ktorom si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu výnimiek podľa § 53 CMP alebo podľa § 55 CMP. V danej veci si priznanie náhrady trov konania nevyžadovali okolnosti prípadu a z nich plynúca potreba spravodlivého usporiadania vecí.

38. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).